

2017. December

Ingyen, kegyelemből

Leckekönyv

Misu:

Kicsi Göres

NAGY emberek NAGY bukásai
- Kornél írása -

Akasztjuk a
hőhért
Slezivel

Kitartás!

SZERKESZTŐI ELŐSZÓ

Mazochista. Így jellemeztek a legtöbben és én is így jellemeztem önmagam az első vizsgaidőszakomban, amikor az összes vizsgát (nagyjából tizet) egy-, másfél hétre vettem fel. Minden kollokviumon megfeleltem, noha van, ami csak másodjára. Mire vége lett a vizsgaidőszaknak, egy jó nagy alvással zártam le, hiszen közben nem igen maradt rá idő...

Mindannyian tudjuk, hogy a sikeres vizsgaidőszak titka (a tanulás után persze) a jól felvett vizsgákban rejlik. Ha el tudjuk osztani a vizsgákat úgy, hogy mindegyikre lelkiismeretesen fel tudjunk készülni, s közben mi ne (vagy csak részben) készüljünk ki. Azt hiszem, sokaknak ismerős lehet az, amikor még nem is végeztünk egy vizsgával, már a nyakunkon a következő, örülni persze nincs idő. De mi van akkor, ha jól felépítjük a vizsgaidőszakot?

A legtöbben biztos láttátok Szirmai Gergely *Egyetemi lelkesítő beszéd* című kis videóját a YouTube-on.

„Tudom, hogy azt szeretnéd hallani, hogy minden rendben lesz és hogy könnyebb lesz, mint amilyenek látszik. Nem lesz az... fájni fog a fejed, jönni fog a mentő, egyre rosszabb lesz. És te ezt imádni fogod!”

Valahogy mi is így vagyunk ezzel az egészszel. Érezzük a fáradtságot, a túlterheltséget, és minden bajunk van.

Gondold el, mennyire boldog, de mennyivel szegényebb lennél a vizsgaidőszak élményei nélkül! Van az egyetemi életnek egy ilyen oldala, amikor minden rossznak tűnik, de amikor vége van, akkor az élet szerves részévé válik, s ezeket az élményeket már semmi pénzért nem adnánk oda. Így hát, nem marad más hátra, mint előre, ugorjunk fejest a mély vízbe: Hajrá hajnali 4-es fekvések, majd reggel 7-es felkelések! Hajrá dupla szigorlatok! Hajrá! Mindenkinek sok sikert és csupa 5-ösöket kívánok! Vagy ha nem is ötösöket, bíztasson bennünket az apokrif Tamás evangéliumának egy idézete: „Legyetek átmenők!” (42. logion)

Tiborcz Dániel

TARTALOM

Kicsi Görcs	3
Nagy emberek nagy bukásai	5
Akaszthatjuk a hóhért	7
Áhítat	11

IMPRESSZUM

Szerkesztők:

Tóth Kornél,
Slezák Bence,
Tiborcz Dániel,
Jakab Johanna

Tördelő, dizájn:

Slezák Bence

Ha bárkinek bármilyen megjegyzése / javaslata / ötlete / kritikája lenne a Leckekönyvvel kapcsolatban, keresse fel a szerkesztőség tagjait, vagy kopogjon be az U24-es szobába!

Kicsi Görcs

„Kezdetben vala a görcs, és a görcs a gyomorban vala, és a gyomor görcsben vala. Onnan szétterjede, alá szála a térdekbe, azok megremegének, felemeltetvén a fejbe, szemek elhomályosodának, gondolatok összekuszálандának és így lőn homályosság, sírás és fogcsikorgatás és minden egyéb tünetéről kérdezendé meg házi orvosát és gyógyszerészét.”

Stresszénus evangélium kezdő sorai, Gyomorszáji leletek

Vannak a világon áldott jó teremtések. Amolyan ösztönösen jótét lelkek, akik ha felbukkannak az ember életében rögtön szétoszlanak a felhők, kisüt a nap és beköszönt a boldog békeidő. Na, Kicsi Görcs egyáltalán nem ilyen.

Óhóóó, nem olyan *napsütéses, madárdalos, addsa ide a kereszted hadd vigyem egy párezer kilométert, hol a másik orcám hadd tartom oda* - féle teremtés. Habár vallásos típus. Arra gyanakszom, hogy Kicsi Görcs nem keresztény, már csak abból a tényből kiindulva, amelyekről a Gyomorszáji sivatag barlangjaiban megtalált több ezer éves leletek tanúskodnak, hogy annak idején, amikor annak ideje volt, katakomba tevékenységet kifejtve, görcsiánus szellemben megalapította, a Stresszénus Egyházat. És a homály leple alatt fejti ki munkáját ma is és hirdeti fordított evangéliumát a mit sem sejtő hívek között.

Kicsi Görcsre rá lehet ismerni, csak már úgy megszoktuk, hogy észre sem vesszük, csak érezzük tevékenységét. A folyamatos kilengésektől, mint az ijedős buszsofőr utasai, a lengőbordákban kapaszkodva, hátát a májnak vetve, a gyomorszájon csücsül, színes otthonkába bugyolálva. Naphosszat csak lóbálja lábát, amelyeken hosszú, bolyhos, meleg nyuszifüles papucskok vannak. Mert Kicsi Görcs otthonülő típus, nem szívesen mozdul ki. El-el nézi az emésztési folyamatokat. Savak enzimek kavalkádját, s csak üldögél, fütyörészik és ha nagyon elunja magát, zongorázik a bordákon, segítőkészen belékarolva rossz útra vezeti szegény, fehér botjával kopogtató vakbelet, masnit köt egy két tekervényre, s ott tesz vesz, mint egy jólnevelt háziasszony. De ne tévesszen meg a látszat senkit. Mert Kicsi Görcs nem egy ügyes háziasszony, sem lustálkodó „Pató Pál úr”, hanem egy igazi nagy játékos... Kicsi Görcs a szeme sarkában mindig figyel és vár.

Nem mindennapi a szimata. Mert van úgy, mikor zsúfolásig tömve megindul a kettős metró, és a légmozgástól valahonnan a kocsik végéből ibolyaillatot hoz az ember orrába a szellő, s elnézve az embereket próbálja kitalálni, hogy vajon kinek lehet november végén ibolya illata..? Kicsi Görcs is megérzi a változás szelét. De Kicsi Görcs azt is tudja honnan fúj a szél. A szesszió szelét már messziről megérzi.

S ha színre lép Kicsi Görcs, és megindul a misszió, azt bizony mi is megérezzük. Vizsgák előtt lekerül róla a színes otthonka, előkerül a korbács, s bennünk, a *lusta, csak még egy napot kellett volna tanulnom, én is Isten gyermeke vagyok szánjon meg tanár úr, nincs pénzem a kreditekre* - féle hívekben olyan inkvizíciót rendez, hogy tőle se aludni, se hegy alatt abrakolni, se nyugodt szívvel megbukni nem tudunk. Nem kell tovább ecseteljem, mindenki tudja milyen a szessziós stressz és a „vizsgadrukk”.

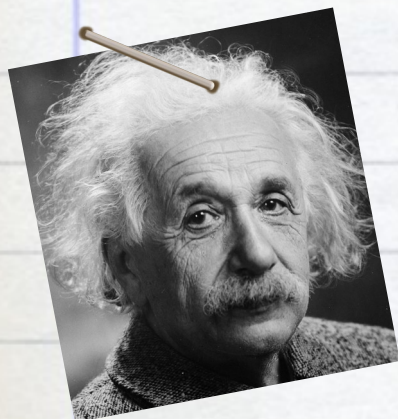
Legveszélyeztetettebbek e téren az első évesek. Kicsi Görcs bennünk látja a fő missziós lehetőséget Stressziánus Egyházának. Legimmunisabbak missziójával szemben, azok az életművészek, akik arra is képesek, hogy egy teológiai évet három évvé szublimáljanak, és már úgy hozzá nőttek a bentlakáshoz és a Teológiához, mint Davy Jones legénysége a Bolygó Hollandiához. S már a tanárok sem nagyon tudják, hogy e hűséges diákok valaha felvételiztek-e, vagy a telekkel együtt vette meg az egyház őket, amikor teológiát akart építeni, mint „bonus” csomagot. De azért a jóból is megárt a sok. Ez a két véglet. Szerintem az arany középút a járható. Mivel Kicsi Görcsöt kilakoltatni nem lehet, meg kell tanulni kordában tartani. Ahogy szokták mondani: „Tartsd magadhoz közel barátaidat, ellenségeidet még közelebb!”

Végezetül hadd idézzem a Stressziánus Evangéliumok nagy exegetájának, másodállásban nemzetünk nagy színészenek Mucsi Zoltánnak szállóigévé vált mondását: „Na mi van kishuszár, gyilkol az ideg? Iszol a stresszre? Ne igyál”. Szavai megszívlelendők. Ehelyett próbáljuk meg Kicsi Görcsöt még időben fülön csípni, hogy se túl elkényelmesedni, se túl leavadulni ne hagyjuk. Hanem vegyük észre ha szimatol, időben használjuk ki adottságait, mert tanulásra is ösztönözhet, s ha megfékezzük és igába fogjuk akkor „sárkányokkal szánthatunk és vethetünk”.

Bálint Mihály

NAGY emberek NAGY bukásai

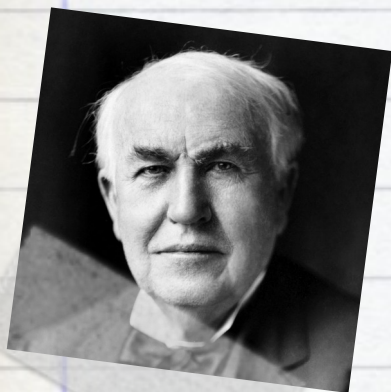

Albert Einstein élete első éveiben nehezen kezdett el beszélni: négy éves koráig meg sem szólalt. Nem volt különösen jó tanuló, gyűlölte, hogy annyi adatot és számot kellett bemagolnia. Utálta a tanárok szigorúságát és az elvárt tekintély tiszteletet, csak közepes jegyeket szerzett, és tanárai azt mondták soha nem fogja sokra vinni. Valamiért mégsem lett igazuk.

Walt Disneyt 22 évesen elbocsátották az újságtól, ahol dolgozott, mondván, „nem elég kreatív, és nincsenek jó ötletei”. 1921-ben aztán Kansas Cityben megalapította első animációs filmgyártó cégét, amely a Laugh-o-gram Studios nevet kapta. Egy évvel később azonban a cég csődbe ment, így Disney-nek már ételre és lakbérre is alig futotta. Nemsokára azonban megszűntek az egzisztenciális problémái.

Thomas Edison csak öt évig járt iskolába, mert untatta a magolás és rossz hallása miatt nem mindig hallotta, amit a tanár mondott. Azt javasolták neki, hogy menjen olyan pályára ahol kellemes személyiséggel érvényesülhet, mert nem elég okos ahhoz, hogy bármit is megtanuljon. Ezután tanítása teljesen édesanyjára maradt. Edisonhoz kapcsolódik az alábbi idézet: „Nem kudarcot vallottam, hanem találtam több ezer módszert, ami biztosan nem működik.” - ennek a mondatnak a fényében élte le egész életét, több, mint 1000 találmányt hagyva a világra.

Michael Jordan serdülőként elbocsátották a középiskolai kosárcsapatból, mondván nem elég jó, ezután hazament, bezárkózott szobájába és sírt. Pályafutása alatt több, mint 9000 dobást hagyott ki, majdnem 300 meccset veszített el és 26-szor vétette el a mindent eldöntő dobást, amivel győzhetett volna a csapata. Ennek ellenére mégsem vesztes emberként van az emlékezetünkben.

J.K Rowlingnak álmodozásai miatt tinédzserként tanulmányi gondjai voltak, és emiatt rúgták ki későbbi állásából is. Ekkor fogalmazódott meg benne az ötlet egy fiúról, aki varázslóiskolába fog járni...

Ötlete regény formát öltött, és szeretne volna kiadni, mivel egyedülálló szülőként a gyermekét valahogy el kellett tartania. Elküldte egy ügynöknek, aki azt mondta, keressen magának állást, mivel a gyerekkönyvekből nem fognak eladni annyit, hogy megéljen belőle. Ezután még 12 kiadó utasította el. Regényét ma 74 nyelven lehet olvasni.

Jézus Krisztus pályafutása nem indult túl biztatóan, hiszen emberi, korlátolt formát vett fel. Felmenői élete sem volt kecsgetető körülmény: egyik ősanyja például prostituáltként álcázva magát elcsábította apósát, akinek ikreket szült.

Ősapja egy házas nő férjét tetette el láb alól, csak mert megtetszett neki az asszony. Halandó apja pedig el akarta hagyni anyját mikor megtudta, hogy úton van a gyermek e világba. Élete során a tanait nem igazán fogadták el. Egy szűk kör volt ugyan, aki követte, azonban ez sem védte meg a kereszthaláltól. Végül azonban feltámadt, és megváltotta az egész világot.

Tóth Kornél

Akaszthatjuk a hóhért

Mindannyiunk életében vannak nehéz időszakok. Olyan helyzetek, mikor meg kell felelnünk, amikor sikeresnek kell lennünk, mert csak úgy tudunk érvényesülni. Legyen szó akár egy házi feladatról, vagy csupán egy tetszőleges szigorlatról, fontos szem előtt tartani, hogy a sikerhez nem egyenes út vezet, hanem kudarcok sora.

Jutta Haussmann professzorasszony is először megbukott ószövetség exegézisből. Nehezen mentek neki az olyan tárgyak emellett, amiket magolni kellett. Filozófiából is azt élvezte, mikor saját témát dolgozhattak fel, és forrásokat elemeztek, nem pedig csak adott tételket tanultak. **Orosz Gábor Viktor** tanár úrnak sem sikerült első próbálkozásra egyik dogmatika vizsgája - egy kivételével az összes tételt alaposan megtanulta, de Reuss professzor úr tapasztalt vizsgáztatóként éppen azt az egyet szerette volna visszahallani tőle..., ám a vizsgáztató vágya csak egy héttel később teljesülhetett be. A készségi tárgyak közül is volt, ami nehézséget és egyben derűt is okozott: Liturgikus éneklésből új dallamot sikerült komponálnia a Miatyánkhoz, amelyet a vizsgáztató - **Finta tanár úr** - elismert, de a következő mondattal nyugtázott: „Hát, szép, szép ez Viktor, csak nem az, ami a kottában van ...”

Az ének többeknek is nehézséget jelentett, **Reuss András** professzor együtt készült a társaival, azonban úgy gondolja, hogy - többi tárggyal egyetemben - az eredményt nem érdemelte meg. Nehéz dolga volt, 1956-ban október 23-ától márciusig szünet volt - a fennmaradó időben kellett megtanulnia a nyelveket. Az internet és a BibleWorks előtti időkben preparálta a tanult szövegeket, amikből a szaktársai is tanultak. Azonban ne tévesszen meg senkit a látszat: nem volt egyenes az út a jeles tanulótól a professzori státuszig; az egyetem utáni tapasztalatokat is fontosnak tartja munkássága szempontjából. **Kodácsy-Simon Eszter** egy differenciálgeometria vizsga közben döntötte el, hogy teológiát fog tanulni. Itt pedig már tőle is elkérték a jegyzeteit, és neki is nehezen ment az ének. Tanácsa a vizsgázóknak, hogy vitatkozzanak a tananyaggal, hiszen szerinte úgy jobban rögzül, mintha csak visszamondaná az ember. **Béres Tamás** tanár úrnak is voltak érvei a megtanulandó dolgok ellen: azon a véleményen volt, hogy felesleges megtanulni az énekeket, hiszen úgyszólván ott lesz énekeskönyv a lelkész kezében. Hasonlóképpen állt a katechetikához is, ahol többek között azt tanulták (volna) meg, hogy milyen típusú székeket használjanak a hittanórán. Tanárai ezt a hozzáállást bukással jutalmazták.

Szabó Lajos rektor úrnak is megvoltak a maga problémái az Egyházi éneklés kurzussal, amit azzal próbáltak orvosolni, hogy mikor hárman mentek be vizsgázni, egyszerre énekelték el a kapott éneket, hogy egymást segítsék - azonban sajnos ki lettek zavarva tanszékről. Kedvenc órái Harmati Bélával voltak, aki 20. századi etikai kérdéseket hozott témának, és emellett a teológia, a művészet és az esztétika kapcsolatát boncolgatták.

Finta Gergely tanár úrnak viszont nem meglepő módon mentek a zenei tárgyak. A folyamatos készülést tartotta szem előtt, és ezt igyekezett az elméleti tantárgyaknál is fenntartani. Azonban ez sem garantálta mindig a tökéletes vizsgát: egyik alkalommal, mikor egy nehezebb darabot játszott, fel kellett kérnie valakit segítségül, aki regisztrált neki az orgonán. Azonban ez a személy egyszer csak megbotlott, beesett a billentyűk közé, és az egyik hangon tudott már csak megtámaszkodni. A vizsgabizottság tagjai közül volt, aki ezt gyakorlatilag észre sem vette, csak annyit mondott a végén: „Nagyon jó, de mi volt a közepén az a csattanás?”

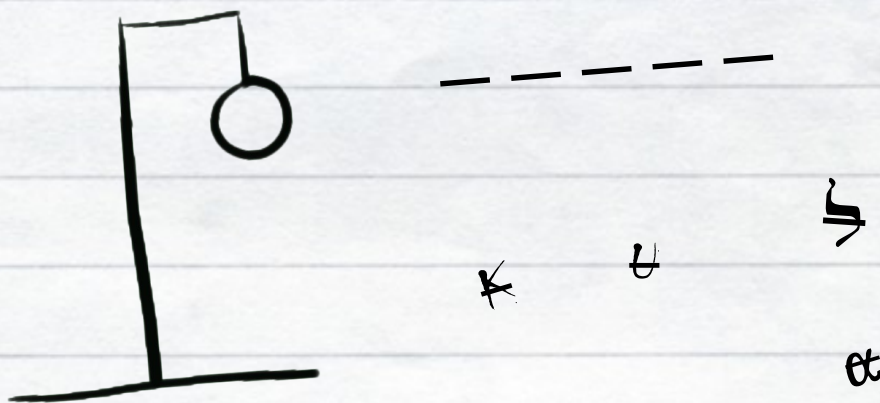
A rendszerest tanulást tartja fontosnak **Bódi Emese** tanárnő is a sikeres vizsgákhoz, azonban bevallja, hogy a saját idejében szelektált: Ami nem érdekelte, abból nem hajtott az ötösrre, csak, hogy átmenjen, és ha kettést is kapott, nem reklamált. Persze, ez sem óvhatta meg attól, hogy egyszer megbukjon latin leíró nyelvtanból - ebben mondjuk az adott tanár is kezeskedett. **Korányi András** tanár úrnak nem volt része ugyan bukásban, de máig él benne az emlék az első fekete pontjáról elsőként, mikor nem készítette el a házi feladatát... Később amellett, hogy sokféle tárgy (humán és reál is) érdekelte, a nyelvekkel és a történelemmel küzdött a legtöbbet - de úgy tűnik, megérte. A vizsgaidőszakban a gondos tervezést és a tanulást tartja legfontosabbnak, lehetőleg saját jegyzetből.

Varga Gyöngyinek egyszerűen nem ment a bukás, hiába próbálta; szerinte a mai követelmények nagyobbak. A rendszeres tárgyak kevésbé mentek neki - saját bevallása szerint sosem értette a dogmatikát. Egyszer, mikor Muntag Andor tanár úrnál vizsgázott, a kérdésre adott válasza közben elaludt a professzor kb. 10 percre, majd ismét feltette ugyanazt a kérdést. Gyöngyi, természetesen, újra kezdte a válaszadást a már éberebb oktatónak.

Molnár Lilla doktorandusz úgy érzi, akkoriban volt, hogy mellélőtt a vizsgamennyiséggel: két egyetem, három szak, hat szigorlat, tizenpár kollokvium nem kevés - így sajnos Egyik dogmatöri vizsgán például, mikor együtt mentek be egy évfolyamtársával, és miután végighallgatta barátja küzdelmét, már bele sem kezdett a saját témájába, hanem kijöttek, és felkészültek a következő alkalomra.

Réz-Nagy Zoltán, egyetemi lelkes sem bukott meg sosem, hiszen sokat tanult: elmondása szerint a szobája és a mellékhelyiség között közlekedett a vizsgaidőszakban. Egy másik egyetemen is felvette a görögöt, és egyszerre két helyen tanulta. Sőt, a teológia előtt filozófiát tanult, így itt is az volt a kedvence - Platón olvasásí indította el az istenhit felé, melyet a Biblia olvasása követett. **Pángyánszky Ágnes** is sikerrel vette a filozófia akadályait: mikor vizsgáztak az ELTÉN, és megkapták a tételeket, szerencsére a tanár kiment az irodából, így csoporttársaival tudták gyakorolni a projektmunka módszerét. Ennél nehezebb volt azonban a teológia első éve, amikor az összes magyar gyülekezet nevét meg kellett tanulniuk, és elhelyezni a vaktérképen.

Szentpétery Péter tanár úrnak sem sikerült megbuknia, habár valamire sokat, másra meg kevesebbet készült. Az első félév végén szerette meg a nyelveket, amik addig nehezebben mentek, viszont utána a világ legtermészetesebb dolgai volt a velük való foglalkozás. Eleinte nem gondolta volna, hogy a vallástörténet lesz a legfontosabb. A második év kezdete előtt együtt mentek Győrújbarátra tanulni és szórakozni a vizsgaidőszak alatt. Egyik nap azonban emlékezetes volt más miatt is: akkor halt meg a nagy Mao.

Csepregi Zoltán professzor úrnak saját vizsgái közt hasonló „élményben” volt része: Brezsnyev és Andropov temetése is ebben az időszakban zajlott le. Náluk otthon a kukoricakapálás volt a legnagyobb esemény az évben, így korán haza kellett mennie segíteni a nyáron; volt, hogy már június 3-án végzett a vizsgáival. Alapvizsga előtti nap is betonoztak otthon, majd másnap bement letenni a vizsgát, majd délután folytatta az otthoni segítséget.

Kőszeghy Miklós tanár úr egyik vizsgáját a nyitott fürdőszobában lévő oktatójának mondta fel. Emellett 1914-ig bezárólag minden töris tárgyat szeretett, és a sémi nyelvekkel folytatott küzdelmet. Tanácsa vizsgázóknak, hogy tanulás közben óránként 15 perc szünetet hagyjanak 20-30 fekvőtámasszal, heti háromszor konditeremmel, és egyszer kocsmával. **Cserháti Mártához** hasonlóan megbukott Tudományos szocializmusból: nem jártak be órára, és mégis megbuktak. A tanárnő kedvence az angol–amerikai történelem volt, melynek első félévében a Stonehenge volt a téma, de persze sok más, hasznos irodalmat is kaptak mellé. A jó vizsgázás kulcsa szerinte a vizsga előtti napon való pihenés és ülepedés.

Ezzel a véleménnyel megy szembe **Csáky-Pallavicini Zsófia**, akinek minden perc számított, és az utolsó éjszaka is még átfutotta a jegyzeteit. Időközben arra is rájött, hogy be kell osztani az idejét előre, és nem szabad otthon maradnia a vizsgaidőszakban, mert akkor minden fontosabbá válik a tanulásnál. Egyszer megbukott neurológiából, a másik mumusa pedig a szociálpszichológia volt, a maga 8000 oldalas irodalmával. **László Virgil** nem riadt vissza a teológiai tanulmányoktól, úgy érezte, a gimnáziumba tért vissza – igaz, hogy előtte a jogon már megedződött a 10000 oldalas kötelezővel és a több száz oldalas bemagolandó szöveggel. Fontosnak tartja a teológián az érdeklődés fenntartását, és a több forrásból való felkészülést, hiszen az itt tanultakból szervesek építkezhetünk a lelkészi szolgálat alatt, és ha minden nap saját problémájával foglalkozunk, végül összeállhat egy nagy egésszé.

Zárásként szívleljük meg **Bácskai Károly** tanár hozzáállását. Hozzá tartozik a történethez, hogy ő sem bukott meg egyszer sem, hanem folyamatosan tanult, hiszen a szívügyének tekintette. Ezen a módon párhuzamot lehet vonni a karate-vizsgájával is; egyikben sem az a lényeg, hogy valami külső hatásnak megfeleljen, hanem, hogy minden, amit csinál, és minden amit mi is teszünk arról szóljon, hogy önmagunkat győzzük le a hivatásunkra való készüléssel.

Slezák Bence

ÁHÍTAT

Vizsgaidőszak. Ötödéves fejjel millió történetem van a vizsgaidőszak zezzugos, göröngyös, olykor magas, olykor mélyre zuhanó útjairól. Természetesen nem fogom elmesélni mindet, de azért csak nem hagylak Titeket, Kedves Olvasók, történet nélkül. Még elsős voltam, igazi kezdő az olyanokban, mint a vizsgaidőszak. Visszagondolva örömmel ülnék be ezekre ismét, de most más vár... Remélem, ezekre is egyszer majd úgy tekintek vissza, hogy örömmel ülnék be még egyszer, és nem a szokásos „vizsgadrukk-gyomorgörccsel”. Csak röviden: Izrael politika- és társadalomtörténete vizsgára várakoztam a 10-esben kinn, és úgy terveztem, utolsóként megyek be, mert volt egy tétel, amiről úgy véltem, nem fogom tudni, ha netán azt húzom, és abban az időben majd jól megtanulom. Nem telt el 2 perc, kijött Kőszeghy tanár úr, majd rám nézett és azt mondta: - *Kitti, maga retteg!* – *Hát, tanár úr, végülis mondhatjuk.* – *Akkor jöjjön be!* – *Tessék!?* Mondanom sem kell, mit volt mit tenni, bementem. Elöttem a cetlik. – *Kitti, húzzon valami olyat, amit tud!* Húztam. Természetesen azt húztam, amit nem akartam... Leültem kidolgozni a tételt, és csúnyán szuggeráltam a papírt, hogy ugyan már, nem igaz, hogy nem lehetett volna, hogy egy másik szám legyen azon a (***) cetlin. Egyébként a 9-es volt. Tanár úr hallgatta az előttem felelőt, majd egyszer csak rám pillantott: - *Kitti, ne nézzen ilyen csúnyán, mondtam, hogy olyat húzzon, amit tud.* Elmosolyodtam, hát jó, mindegy, a hozott anyagból kell dolgoznom – és meglepő módon első évem egyik legjobb hangulatú vizsgája lett, és végül jól is sikerült, mert kiderült, hogy amit (azt gondoltam) nem tudok, mégiscsak tudtam.

Ez épp egy magasabb pontja volt az azóta is meghatározó vizsgaidőszakok útjainak. Persze, nem volt mindig minden fenéig tejfel – nagyon nem. Gondolom, mindannyiunk magáénak és megalapozottnak érezheti ilyenkor az ígét: *A sok könyv írásának nincs vége, és a sok gondolkodás elfárasztja a testet.* (Préd 12,12) Ugye, mennyire szívbe markolóan egyet tudunk érteni? Aztán egyszer csak kap az ember egy kis ígés lapot, amin ez áll: *Meddig fekszel te rest, mikor hagyod abba az alvást?* (Péld 6,9) Akár takarítás is lehetne benne – mert ugye vizsgaidőszakban NAGYON szeretünk takarítani. Azért biztasson a Példabeszédek könyve máshogy is: *Én a bölcsesség, együtt lakom az okossággal, és nálam van a megfontolt tudás.* (Péld 8,12) Érdemes hát szert tenni rá, még akkor is, ha olykor... nem kellemes, na. Már csak azért is érdemes, mert: *A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme, és a Szentnek a megismerése ad értelmet.* (Péld 9,10) Nem mellesleg pedig: *A bölcsesség derűssé teszi az ember arcát, és kemény arcvonásai megenyhülnek.* (Préd 9,13) (Megjegyzés lányoknak: azért egy könnyű smink vizsgaidőszakban sem árthat! 😊)

Olvastátok a tanácsot: olyat húzzatok, amit tudtok!

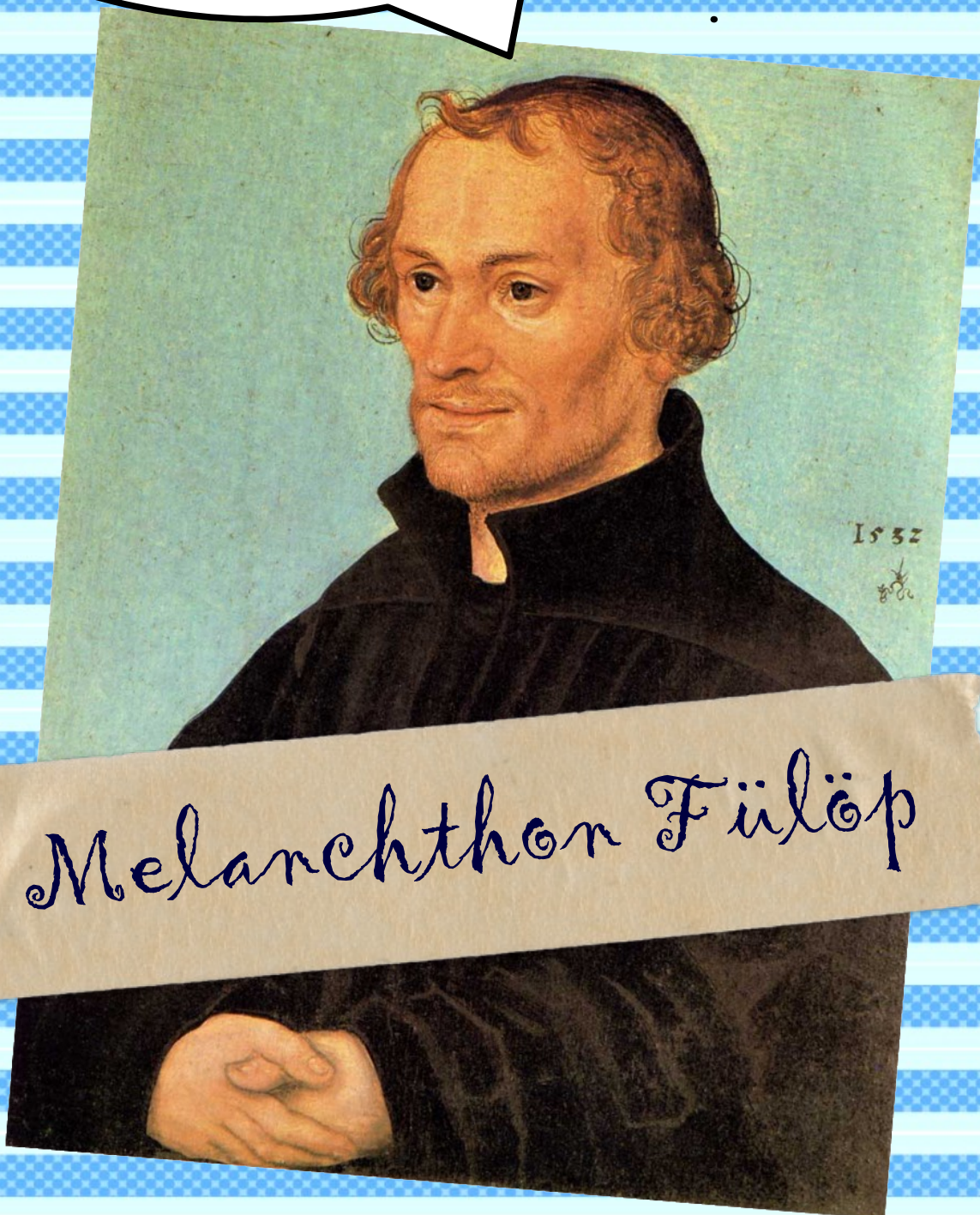
Németh Kitti

Ezúton is szeretnénk
gratulálni László Virgil
sikeresebb doktori
védéséhez!

**Legalább elégséges
vizsgaeredményeket,
boldog karácsonyt és
sikerekben gazdag új
évet kívánunk
mindenkinek!**

*A fiataltságot helyesen
nevelni kicsivel nehezebb,
mint Tróját elfoglalni.*

Melancthon Filöp